

Перетворюючи Нещастя в Єдність, Гідність і Зцілення
Субота, 10 жовтня 2020 року

Розпізнання та Трансформація після Пандемії
Владика Андрій Рабій
Єпископ-помічник Філадельфійської Архиепархії

“Хто відділить нас від любові Христа? Чи буде скорбота, або лихо, або переслідування, або голод, або нагота, або небезпека, або меч? ” (Римлян 8:35)

Ніхто і нічого не відділить нас. Навіть COVID-19. У цьому ми повинні бути впевнені. Любов Божа не зміниться, оскільки вона є постійною і нерозривною. Однак ми можемо змінити наш спосіб розуміння цього, отримання та участі в ній. Це відбувається особливо в часи великих глобальних подій, таких як війни, стихійні лиха, широко поширені хвороби та пандемій, оскільки людська реакція спричиняє зміни у поведінці та сприйнятті речей, включаючи духовних, тобто розуміння Божої благодаті та Його слова до нас, а також Церкви, участь у св. Таїнствах та дотримання церковних звичаїв.

Ця презентація є дуже скромною спробою проаналізувати у шість пунктів, як пандемія Covid-19 вплинула на наше життя і життя Церкви та які наслідки та вплив у майбутньому можуть мати на наше духовне життя у світі після вірусу COVID-19.

1. "Пандемія - це така ж поведінкова [психологічна] криза, як і медична"

Безсумнівно, що вірус COVID-19 є глобальною подією початку XXI століття, яка все ще триває. Ми стежимо постійно за сумною статистикою заражень людей по всьому світу, і скільки померло щодня. Ми радіємо кількістю людей, які видужали та вийшли з карантину. Ми читаємо постійні оновлення про прогрес у розвитку вакцин і не можемо дочекатися, щоб почути – ТУТ ВОНА Є! А тим часом ми змушені чекати і дотримуватися всіх запобіжних заходів, щоб захиститися від вірусу і не захворіти.

В даний час ми постійно боремося з тим, як впоратися з вірусом медично і взяти його під контроль, а також розробити спосіб реагування та поведінки в умовах триваючої пандемії. Існує незліченна кількість свідчень та повідомлень очевидців про те, як те, що раніше було відомо як нормальне життя, змінилося під час пандемії, і, здається, воно стає новим нормальним явищем або стандартом незалежно від того, заражена людина чи ні. І процес сприйняття до нової норми дуже болючий, тривалий і може бути сповнений страху, що безпосередньо впливає на поведінку людини.

Один психолог зауважив, що "пандемія - це така ж поведінкова [психологічна] криза, як і медична". Це стверджує припущення про те, що надзвичайний соціальний стрес може винести кращі чи гірші риси у людей. Авраам Лінкольн добре сказав це під час свого інавгураційного виступу в епоху громадянської війни, що ці риси є «ангелами нашої

природи». «Добрі ангели» або характеристики нашої природи проявляються тоді, коли, як правило, звертаються до інших потребуючи спілкування, за підтримкою та солідарністю, навіть до незнайомців. Наприклад, як гарно чути історії про прояви доброти, співчуття та милосердя до інших. Молоді люди допомагають людям похилого віку, або люди діляться своїм надлишком із сусідами та нужденними. «Темні ангели» або погані риси проявляються в більш егоїстичних та накопичувальних проявах поведінки в умовах кризи. Багато з нас були свідками того, як люди запасали їжу, побутові хімічні засоби для прибирання та навіть туалетний папір. Коли люди відчують страх, вони можуть бути схильними до егоїзму і діяти примітивно. Виявляються ознаки ментальності стада - я роблю те, що роблять усі інші.

Зрозуміло, що хоча підтримка міцного психічного здоров'я під час кризи є надзвичайно важливою, нові моделі поведінки можуть розвиватися у відповідь на пандемію, в якій ми опинилися, частково базований на основному інстинкті виживання.

2. П'ять основних людських наслідків очікувані у поведінці людей відтепер, які можуть змінити наше сприйняття та переживання.

1. Зміна довіри. Урок, який ми швидко засвоїли з нового досвіду, полягає в тому, що інші люди та місця можуть нести невидиму загрозу, тобто можемо заразитися від них вірусом. Наш процес прийняття важливих або незначних рішень залежить від сприйнятої або оціненої небезпеки. Ми не будемо терпіти ризик, і знайомі люди та місця стають для нас більш цінними.

З погіршенням довіри один до одного вона набуде ще більшого значення, ніж раніше. Вона буде будуватися на досвіді з людьми, установами та службами із доведеними фактами ефективності та надійності. Буде певний тиск на переосмисленні заново пріоритетів та цінностей життя, включно з нашою вірою в Бога та роль Церкви.

2. Ласкаво просимо у віртуальний світ! Ми вже пережили зміну режиму та спосіб роботи, навчання, навчання, взаємодії, молитви, навіть закупи, від особистої присутності – до віртуальної присутності за допомогою комп'ютерів, телефонів, тощо. Те, що було введено як тимчасове рішення, насправді стає новим зразком і стандартом функціонування та життя. Прийняття цифрових технологій тими, хто ще не зробив цього, буде пришвидшено, і буде потрібно віртуально використовуватися. Цілком можливо, що все, що можна робити віртуально, буде і на завжди. Наприклад, ми бачимо, що «відвідування» прямих трансляцій Божественних літургій стало нормою серед деяких вірних, набуло популярності та попиту. Хоча маймо на увазі, що Церква не може стати і бути віртуальною повністю, якщо ми хочемо відчувати любов Христа в її повноті.

3. Зосередження на здоров'ї. В даний час ми усвідомлюємо, що існуючі медицина та медичні установи не в змозі надати необхідні засоби лікування та догляду. Однак людям буде життєво важливим отримати якомога більше допомоги від закладів охорони здоров'я. Крім того, майже кожен бізнес буде пам'ятати про здоров'я своїх клієнтів та працівників.

4. Коконування або самоізоляція. Наші будинки стали центрами життя та активності під час карантину та обмежень в умовах пандемії. Члени сімей потрапили в умови, де їм довелося заново відкрити сутність родини та її функціонування. Задуми ремонту будинків, шкільне навчання дітей удома, ігри, хоббі, тощо, стали популярними заходами, де ціла родина може взяти участь. Можливість бути разом і робити справи цілою сім'єю, на жаль, має велику економічну ціну (втрата роботи, менше робочого часу, менші зарплати). Будуть зростати витрати на хату, продукти та інше, оскільки люди залишатимуться більш місцевими. Крім того, люди будуть думати про можливості та способи залишатися вдома з родинами та заробляти на прожиття.

5. Авторитет. Будь-які накладені карантини, блокування, та обмеження з боку цивільної та церковної влади повинні допомогти приборкати пандемію. Якщо причини чітко пояснені та обгрунтовані і люди приймають та дотримуються, тоді це спрацює. В іншому випадку, авторитет влади безсумнівно впаде. Буде проводитися постійна переоцінка роботи влади щодо того, як вона забезпечує здоров'я населення та загальне благо.

3. Прогнозовані наслідки пандемії

Без сумніву, страх і проблеми зі здоров'ям будуть мати тривалий вплив на поведінку людини. Церква має завдання визначити та підготуватися до будь-яких можливих наслідків нового стану людини та реакції на Божу любов, як це переживає Церква, відправлення Божественної Літургії та Таїнств. Який вплив пандемія справляє на Церкву як інституцію? Які наслідки матиме Церква як спільнота віруючих? Чи пандемія змінить те, що є Церква зараз?

Щоб відповісти на останнє запитання, Джош Лакстон, письменник для Християнство Сьогодні, стверджує наступне:

По-перше, є ті, хто вважає, що [пандемія] змінить церкву такою, якою ми її знаємо. Чесно кажучи, я не купую те, що вони продають. У якийсь момент - швидше чи пізніше - наші відправи повернуться до звичного.

По-друге, є ті, хто вважає, що ця криза закінчила епоху "споживчою" моделі церкви. По правді кажучи, люди «споживають» вже все більше і більше змісту, тобто годують людей за допомогою цифрової платформи – через відео трансляції, відеоконференції і т.д.

По-третє, є ті, хто вважає, що ця криза покладе край мегацерквам. Іспанський грип 1918 року не загнав віруючих у менші церковні групи чи домашні зібрання".

Короткотермінові ефекти (2-15 місяців)

1. Порушення нашого звичного порядку та манери поведінки: наприклад, видані вказівки щодо охорони здоров'я в наших церквах;
2. Турбота про людей похилого віку та вразливих груп (відвідування, постійний контакт, задоволення духовних та фізичних потреб);
3. Відвідування церкви буде різним: залежно від загальної ситуації у певній місцевості та стану здоров'я людини. Постійний контакт з іншими членами спільноти та знайомства з незнайомими стануть дуже важливими.
4. Люди далі будуть шоковані та втомлені від переношеного тягару пандемії: фізична, психічна та емоційна втома.
5. Фінанси будуть обмеженими. Доходи людей зменшаться. Багато проєктів будівництва та реконструкцій будуть призупинені. Це вплине на заходи збірок коштів парафії. Наприклад, половина приходу парафії надходить від збору коштів. Щедрість і розпорядництво дарами і грошима стають ключовими.
6. Подорожі, дитячі табори та паломництва призупиняться.

Довгострокові ефекти (від 16 місяців і далі):

1. Церкви змінять спосіб управління фінансами: зменшення доходів, зміна пріоритетів у служінні.
2. Нові способи служіння: пряма трансляція буде новим інструментом; створення Інтернет-класів релігійної освіти, класів вивчення Біблії, тощо.
3. Бути уважнішими до потреб місцевої громади: склади з їжею, допомога нужденним.
4. Бути постійним свідком любові до Бога у світі, розділеному політикою, вірою, расою, питаннями соціальної справедливості, правами людини, свободою релігії.
5. Палка любов до Бога: люди знову відкриють цінність віри, віри в Бога, свідчення та добра Церкви.

4. Криза - це проблема та можливість

Хоча визначення та обчислення наслідків пандемії є необхідним, це є сприятливий момент, який може бути використаний для загального блага Церкви та більшого свідчення любові Божої.

Отець Августо Зампіні, підсекретар дикастерії сприяння інтегральному розвитку людини і член комісії Ватикану по COVID-19, нещодавно заявив в інтерв'ю: «Надзвичайна ситуація з COVID-19 штовхає світ на інший сценарій. Оскільки Церква є у світі, нам не

чужий цей виклик. Церкві потрібно радикально реагувати на цю кризу, оскільки це радикальна криза". Комісія працює над довгостроковими рішеннями, які за своєю суттю повинні бути простими, незалежно від того, наскільки складною може бути наша нинішня реальність. Він каже: "Церква, яка завжди намагається реагувати на реальність, дотримуючись Традиції Церкви: як ми будемо реагувати на цей крихітний вірус, який робить усі основні віруси у нас все більш помітними?" Викорінити "основні віруси" - це забруднене довкілля, існуюча бідність, нерівність тощо.

Святіший Отець хоче використати нинішній момент та ситуацію для вдосконалення місії Церкви, яка підкреслила б її місіонерський характер та працю в середовищі різних викликів та обставин. Основний акцент робиться на зміні культури та мислення, а не просто на кадровій чи структурній реорганізації. Це процес. «Папа живе постійною динамікою розрізнення, яка відкриває його для майбутнього. Це також уможливорює і уповноважує його до майбутнього реформи Церкви».

Святіший Отець та комісія беруть активну участь та працюють з парафіями та духовенством, щоб зрозуміти вплив пандемії на святкування таїнств. Чи відправлена віртуальна (або транслювана) Літургія є справжньою? Як Церква може будувати спільноту у світі, який говорить про соціальне дистанціювання та відключення? Церковна громада (тобто парафія) та спілкування всередині громади є дуже важливими аспектами, які потрібно розвивати в Церкві під час пандемії, дивлячись у майбутнє.

5. Що нам робити під час епідемії? - Переобразитися!

У своїй книзі "Leading Edge" доктор Роберт Дейл говорить, що криза може дати нам кілька сильних уроків у житті. Як він пише, "уроки кризи є потужними, особливо коли криза розглядається як" посилена можливість "дізнатися деякі найглибші таємниці життя". Ми можемо думати про життя святої Терези з Калькутти та її "темні ночі душі". Або святий апостол Павло, який провів 3 роки в пустелі наодинці і деякий час разом з апостолами, розпізнаючи волю Божу до нього, перш ніж почати євангелізувати світ.

1. То що ми можемо зробити під час пандемії? Переобразіться - вдосконалюймо наше духовне життя!

Пандемія - чудовий час для духовного оновлення. Нам потрібне оновлення та поглиблення нашої віри та духовного життя, яке не полягатиме у читанні та запам'ятовуванні Біблії та творів святих. А навпаки, ми вбиратимемо все прочитане у себе слова Христа таким чином, щоб вони стали частиною того, хто говорить до нас, стали відображенням Христа, Його любові до нас. "Живу вже не я, а Христос у мені".

Це перетворення або переображення неможливе без щирої молитви, побожних практик, прийняття св. Таїнств, особливо Святого Причастя та Сповіді.

Трансформація або переображення - це зміна. Те, як ми живемо своєю вірою, змінює нас та інших навколо нас. Наскільки є важливою наша віра? На чому вона

базується. Приклад мудрого будівельника в Матвія 7:24 – на камені Божого слова чи піску наших переконань.

Простою володіння інформацією про Біблію, Церкву, тощо, недостатньо, щоб змінитись. Це потрібно практикувати кожного дня.

2. Давайте створимо соціальні мережі у наших парафіях!

Соціальна – це залучення інших до міцного спілкування.

Мережа – це обмін інформацією або послугами між парафіянами, що допомагає підтримувати здорові та тісні стосунки.

Приклад: Ісус та його апостоли

3. Основні цінності уточнені.

Важливість і значення чесноти у духовному житті: віра, надія, любов, наполегливість, скромність, мудрість, толерантність, вірність, дружба тощо.

Вони повинні бути не закликами, а нашими власними життєвими принципами та звичками.

4. Чітко визначене почуття життєвого напрямку.

«Господи, куди ми підемо? У вас є слова вічного життя”.

6. Любов до Бога завжди бере гору!

Хтось сказав, що Католицька Церква є експертом, який знає, як пережити катастрофи, включаючи пандемії.

Євангеліє: Після смерті Ісуса на хресті завіса розірвалася на дві частини, землетрус, розколювання скель, розкриті могили. Учні знали, що це не випадковість. Вони знали, що Він - Син Божий. І що вони зробили наприкінці того дня? Вони ховали мертвих, повернулися додому і дотримувалися традицій. А в неділю вранці їх світ знову змінився із воскресінням Христа. У наступні 40 днів вони мали нову рутину – часто бачили Ісуса, їли з Ним, слухали Його вчення ... І це знову змінилося з Його вознесінням на небо. Це знову змінилося, коли Святий Дух зійшов на них, і вони почали проповідувати Євангеліє всім народам.

Вони переживали постійні зміни, ставали свідками та переживали стихійні лиха тощо. Здається, ніщо не відволікає їх і не збивається з шляху - проповідувати Євангеліє Христа, Його любов до нас! Так само нам потрібно тримати голову високо до неба, звідки походить наша допомога, а наші очі і серце відкритими для Господа.

Дуже дякую Вам!